

Málokdo ví

Helena Vondráčková

Když stíny se na střeších lámou
a budeš zas sám,
když podvečer zavoní slámou,
já radu ti dám.

Mám v podkroví z pavučin zámek
a holubí trůn.
Dám ti rad několik stránek
a střevíčky k snům.

Štěstí ti pláchlo
zadními vrátky,
včerejší vítr
nechytíš zpátky -
nad střechou
se zatočí,
řekne,
tak se měj,
málo mě znáš.

Jak vratká je ke štěstí brána,
málokdo ví, (málokdo...)
že lásku, co odešla z rána
už nedohoní.
Šla tudy docela blízko,
snad okolo nás, (málokdo...)
příště jí udělej místo
a neztrácej čas.

Sbohem ti mává
zlatými vlásy,
k čemu teď vrásky?
Málo mě znáš.

Málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo ví,
málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo zná.

Láska šla docela blízko,
snad okolo nás,
příště jí udělej místo
a neztrácej čas.

Sbohem ti mává
zlatými vlásy,
k čemu teď vrásky?
Málo mě znáš.

Málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo ví,

málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo zná.

Málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo ví,
že lásku, co odešla z rána
už nedohoní.

Málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo ví,
málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo zná.

Málokdo,
málokdo,
málokdo,
málokdo ví,
že lásku, co odešla z rána...